

Република Србија
ВРХОВНИ КАСАЦИОНИ СУД
Рев 5417/2019
29.01.2020. године
Београд

Врховни касациони суд, у већу састављеном од судија: Весне Поповић, председника већа, Божидара Вујичића, др Илије Зиндовића, Бранислава Босиљковића и Споменке Зарић, чланова већа, у парници тужиље АА из ..., чији је пуномоћник Маринел Војна, адвокат из ..., против туженог Града Вршца, кога заступа Градски правобранилац, ради накнаде штете, одлучујући о ревизији тужиље изјављеној против пресуде Вишег суда у Панчеву Гж 439/19 од 04.06.2019. године, у седници одржаној 29.01.2020. године, донео је

РЕШЕЊЕ

НЕ ПРИХВАТА СЕ одлучивање о ревизији тужиље изјављеној против пресуде Вишег суда у Панчеву Гж 439/19 од 04.06.2019. године, као изузетно дозвољеној.

ОДБАЦУЈЕ СЕ као недозвољена ревизија тужиље изјављена против пресуде Вишег суда у Панчеву Гж 439/19 од 04.06.2019. године.

Образложење

Пресудом Основног суда у Вршцу П 1178/18 од 06.12.2018. године, ставом првим изреке, одбијен је приговор туженог Града Вршца о апсолутној ненадлежности тог суда за поступање у овој правној ствари. Ставом другим изреке, усвојен је тужбени захтев, па је обавезан тужени да тужиљи по основу накнаде штете плати 44.083,50 динара, са законском затезном каматом од 26.01.2017. године до исплате, као и да јој накнади трошкове поступка од 34.326,68 динара са законском затезном каматом од извршности пресуде до исплате.

Пресудом Вишег суда у Панчеву Гж 439/19 од 04.06.2019. године, одлучено је да је жалба туженог делимично основана, а делимично неоснована, па је пресуда Основног суда у Вршцу П 1178/18 од 06.12.2018. године потврђена у ставу првом изреке, којим је одбијен приговор апсолутне ненадлежности Основног суда у Вршцу за поступње у овој правној ствари, истакнут од стране туженог. Преиначена је првостепена пресуда у ставу другом изреке и пресуђено тако што је одбијен као неоснован тужбени захтев тужиље којим је тражила да се обавезе тужени да јој по основу накнаде штете плати 44.083,50 динара са законском затезном каматом од 26.01.2017. године до исплате и обавезана је тужиља да туженом на име трошкова поступка плати 21.000,00 динара са законском затезном каматом од извршности до исплате. Обавезана је тужиља да туженом накнади трошкове жалбеног поступка од 12.000,00 динара.

Против правноснажне пресуде донете у другом степену, тужиља је изјавила ревизију због погрешне примене материјалног права на основу чл. 403. и 404. ЗПП.

Одлучујући о дозвољености ревизије на основу члана 404. став 2. ЗПП ("Службени гласник РС" 72/11... 55/2014), Врховни касациони суд је нашао да нису испуњени услови за одлучивање о ревизији као изузетно дозвољеној. По оцени ревизијског суда нема потребе за новим тумачењем права, што је у складу са ставом израженим у одлуци Уставног суда I Уо 641/14 од 01.12.2016. године и правним дејством одлука Уставног суда у смислу одредаба члана 62. у вези члана 59. Закона о Уставном суду, будући да одлука Уставног суда има правно дејство од дана њеног објављивања у "Службеном гласнику Републике Србије", а Уставни суд није одредио начин отклањања последица насталих применом општег акта који није у сагласности са Уставом или законом.

Осим тога Уставни суд је у својој одлуци Уж 8199/2018 од 18.11.2018. године изразио становиште да је правно дејство ех тупс утврђујуће одлуке Уставног суда донете у поступку оцене уставности и/или законитости општег акта, могуће успоставити само по основу члана 61. став 1. Закона о Уставном суду а што у конкретном случају није учињено. Због тога је уставноправно неприхватљиво становиште о испуњености услова за примену института стицања без основа из члана 210. став 2. ЗОО као и успостављање одговорности туженог по основу члана 172. став 1. ЗОО.

У конкретном случају ради се о спору мале вредности из члана 468. став 1. ЗПП у коме ревизија није дозвољена по члану 479. став 6. ЗПП, па нема места ни примени одредбе члана 403. став 2. тачка 2. ЗПП.

На основу изложеног одлучено је као у изреци применом члана 413. ЗПП.

**Председник већа – судија
Весна Поповић,с.р.**

За тачност отправа
Управитељ писарнице
Марина Антонић